

4^{ος} Βαθμός Μυστικός Διδάσκαλος

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

του 4^{ου} βαθμού - Μυστικού Διδασκάλου

Μελετώντας τον 4^ο βαθμό , του Μυστικού Διδασκάλου , ο οποίος αποτελεί εισαγωγικό βαθμό στον Φιλοσοφικό Τεκτονισμό του Α* Α* Σ* Τ* , διαπιστώνουμε ότι υπάρχει κατ' αρχήν , μια νοηματική συνέχεια του με τον τρίτο συμβολικό βαθμό του Διδασκάλου .

Εις τον Γ' βαθμόν διδάχθητε τον μύθον του Διδασκάλου Χιράμ .

Ο συμβολισμός του βαθμού αυτού επανέρχεται νοερώς , και αναλαμβάνει και εις την Στοά Τελ όπως και σεις ο ίδιος εντός ολίγου θα βιώσητε τούτο .*

(τυπικό 4^{ου} βαθμού ,σελίς 13)

Ο βαθμός αυτός ,παρόλο που χαρακτηρίζεται σαν φιλοσοφικός ,είναι πλουσιότατος συμβολισμών και είναι αφιερωμένος στον βιβλικό **Ιεροβοάμ** . Εκτελούνται τέσσερις περιόδεις οι οποίες καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο μέρος της μνήσεως ,κατά την διάρκεια των οποίων θα λέγαμε ότι τονίζεται σε υπερβολικό βαθμό και με έμφαση η έννοια του καθήκοντος .Λίγο δε πριν το πέρας της μνήσεως ,παρουσιάζεται το συμβολικό μέρος σύμφωνα με το οποίο ο πρόδηλος σκοπός της αλληγορίας του τέταρτου βαθμού συνίσταται στην υπό **7...πεπειραμένων** Διδ* αντικατάσταση του δολοφονηθέντος

Διδ* Χιράμ . Ο υποψήφιος στον 1^ο βαθμό φέρει μαύρο κάλυμμα στα μάτια .

Στον 4^ο βαθμό φέρει επίσης μαύρο πέπλο αλλά ημιδιαφανές ώστε να μην παρεμποδίζεται τελείως η όραση .Επί πλέον επάνω στο πέπλο αυτό τοποθετείται μικρός αργυρούς γνώμων , την σημασία του οποίου θα εξετάσουμε παρακάτω .Κατά την πορεία των διαδοχικών βαθμών, διαπιστώσουμε ,ότι ο Μαθητής είναι αφιερωμένος στη βελτίωση της δονητικής καταστάσεως της ψυχής , την πλήρωση δηλαδή της ατομικότητας του με αγαθά αισθήματα αγάπης και δικαιοσύνης .Πρώτο βήμα απελευθερώσεως εικονιζόμενο στις συμβολικές περιόδεις – καθάρσεις της μνήσεως του βαθμού . Με αυτόν τον τρόπο προετοιμάζεται για Εταίρος , ο οποίος θα επιτύχει τη γνώση με τη χρησιμοποίηση και νοητική επεξεργασία, όσων εντυπώσεων θα του προσφέρουν με τη λειτουργία τους οι φυσικές αισθήσεις .Οι πέντε αυτοί παρατηρητές του ανθρώπινου οργανισμού , τον ξεναγούν σε όλο το φάσμα της ανθρώπινης γνώσεως και επιστήμης .Έτσι η πείρα που αποκτάται μέσω των πέντε αισθήσεων διά μέσου της κρίσεως γίνεται Γνώση και κατόπιν με μια βαθιά εσωτερική ενέργεια ,μετατρέπεται σε συνειδητότητα .

Το αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής μεταβάλει τον άνθρωπο σε ακτινοβόλα διάνοια, σε πεντάκτινο αστέρα ,σε αστέρα του μικρόκοσμου . Κατόπιν περνά στην τρίτη μεγάλη μύηση, αφού έχει περιστείλει τα ψυχικά του πάθη και έχει απομακρύνει τις πνευματικές του πλάνες ,θα κατανοήσει το θείο σχέδιο και γίνεται κοινωνός των μεγάλων απορρήτων της ζωής και του θανάτου και των μέσων με τα οποία θα κερδίσει την αθανασία .
Συνεργάτης πλέον στην εκπλήρωση επί της Γης του « ως εν Ουρανώ », διδάσκει ,
καθοδηγεί και παραδειγματίζει τους ακολουθούντες . Έχει άραγε ολοκληρωθεί η
εξέλιξή του ή απαιτείται και περαιτέρω προσπάθεια ; Είναι επτά (7) ετών και επέκεινα .
Τι κρύβεται όμως κάτω από τη λέξη επέκεινα ; Ο Διδάσκαλος , που εργάζεται στο επίπεδο των αποτελεσμάτων, πρέπει να αρχίσει , να εισχωρεί στο επίπεδο των αιτίων . Έτσι γνωρίζοντας τα αίτια , η αποτελεσματικότητα της δράσης του στο φανερό πεδίο είναι μεγαλύτερη . Πρέπει λοιπόν να διαπεράσει το πέπλο της Ίσιδος ,να ανοίξει διάπλατα την πόρτα των Μυστηρίων και της απόκρυφης γνώσεως ,να υπερβεί το δρύφακτο που στέκεται εμπόδιο και να γνωρίσει το υπέρτατο μυστικό και από Διδάσκαλος να μετατραπεί σε μυστικό διδάσκαλο (Ζίζον = δρύφακτο – πέπλο παροκέτ στην Καμπαλά). Στη μύηση του εταίρου ,γίνεται η νύξη ,για πρώτη φορά, ότι ο όρος “πέντε αισθήσεις” δεν πρέπει να ληφθεί απολύτως ,καθόσον πρόκειται περί οργάνων του σώματος και δυνάμεως της Ψυχής. Η Ψυχή όμως δεν έχει σταθερό και ορισμένο αριθμό αισθήσεων , αλλά κάνει χρήση των πέντε οργάνων, τα οποία το σώμα θέτει στην διάθεση της όπως γνωρίσει τον εξωτερικό κόσμο (Ετ*). Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν και άλλες ανώτερες αισθήσεις ,ψυχικές κ.λ.π !
Συνεπώς ο Μυστικός Διδάσκαλος πρέπει να αναπτύξει μέσα του νέες ιδιότητες ψυχικές. Στον συμβολικό Τεκτονισμό η μεθοδολογία αναζήτησης των ακτίνων του Φωτός , αναφέρεται σε παρατήρηση της Φύσεως , στην μελέτη των Φαινομένων και σε μιά κάθοδο στο βάθος της συνειδήσεως .Για να υπάρχει όμως βάθος της συνειδήσεως σημαίνει ότι υπάρχουν στάδια ή βαθμοί συνειδήσεως . Επειδή δε σε κάθε μύηση μιλούμε για αύξηση Φωτός , ο Ιεροβοάμ στον 4^ο βαθμό συμβολίζει και αυτός ένα βαθμό της συνειδήσεως . Φαίνεται λοιπόν ότι στο βαθμό του Μυστικού Διδασκάλου προστίθενται νέες γνωστικές ιδιότητες - δυνάμεις . Στην αρχή της μύσεως ο Τρισ* Ισχ* Διδ* λέει στον υπό μύηση :
« Δια τούτο δεν εκαλύψαμεν τους οφθαλμούς σας δια μελανής ταινίας , αλλά δια πέπλου διαφανούς διακεκοσμημένου δια του γνώμονος . Επομένως , όπως δεν βλέπετε καλώς δια των φυσικών οφθαλμών ,ούτω και δεν αντιλαμβάνεσθε καλώς ... Δεν θα επινοήσητε

ποσώς πλέον είδωλα , διά να ενεργήτε τυφλώς υπό την επιρροήν τούτων, αλλά θα είσθε υπεύθυνος σείς ο ίδιος διά τας πράξεις σας και δεν θα υπολαμβάνητε τας λέξεις ως πραγματικότητα. Θα προσπαθείτε πάντοτε διά της ερμηνείας εκάστου συμβόλου να αποκαλύπτετε την εις αυτό υποκρυπτόμενην αλήθειαν ». Στο τέλος δε της μύσεως λέει τα εξής :

« Σας αφαιρώ το παρεμποδίζον την όρασιν κάλυμμα ,το υποχρεούν να ευρίσκησθε μέχρι τούδε εις το ημίφως και απομακρύνω τον επί του μετώπου σας γνώμονα »

1. Στο βιβλίο της Γενέσεως , διαβάζουμε , ότι , αν δεν φάγει κάποιος εκ του καρπού της γνώσεως δεν θα καταστεί πνευματικό ον. Αλλά ο καρπός αυτός ποιός είναι ; Πρόκειται για εύρεση των δυνάμεων που υπάρχουν στον άνθρωπο και στη Φύση ,εκείνων διά των οποίων αναπτύσσεται η Γνώση . Αυτό συμβολίζει η **Κλείς** που φέρει ο μούμενος (σύμβολο της συνθετικής γνώσεως που περικλείει η παράδοση).
2. Μυστικός Διδάσκαλος είναι εκείνος ο οποίος αποκαλύπτει τα μυστικά της Φύσεως .
3. Ο Ναός του Σολομώντος παριστά την οικοδόμηση της ανθρωπίνου προσωπικότητας .
4. Ο Σολομών αντιπροσωπεύει την κοινή αμύητη και ανεξέλικτη διάνοια , η οποία αποφασίζει να ανεγείρει τον Ναό του Πνεύματος (την συνείδηση) ,αφιέρωμα στον Θεό .
- 5.Ο Χιράμ ,βασιλεύς της Τύρου παριστά την δυναμική έκφραση του Θείου που του παρέχει τα υλικά για την ανέγερση από το όρος του Λιβάνου (από τον πνευματικό κόσμο).
6. Ανέγερση του Ναού. Ο Ναός ανεγείρεται υπό την επιστασία του Αδωνιράμ.Υλικά του οικοδομήματος (της ανθρώπινης προσωπικότητας) ,οι γνώσεις και τα συναισθήματα σε αρμονική λειτουργία με το σώμα .Δηλαδή μαθητές ,εταίροι και Διδάσκαλοι υπό την καθοδήγηση του Αδωνιράμ , ο οποίος συμβολίζει ένα βαθμό φυσικής συνειδητότητας .
7. Ο Χιράμ αναλαμβάνει τη διακόσμηση του Ναού .Ανεγείρει τις στήλες **B*** και **J*** ,την χαλκίνη θάλασσα κ.λ.π. Με ένα του νεύμα ,ταφ **T** ,τίθενται σε τάξη Μαθητές , Εταίροι και Διδάσκαλοι.Το σημείο **T** είναι ένας άλλος συμβολισμός του Αιγυπτιακού σταυρού Ανκχ ,συμβόλου της Ζωής .Χιράμ σημαίνει « Ζωή εν ύψει »,πρόκειται δηλαδή για συνειδητότητα ανώτερης μορφής . Δυστυχώς την ανώτερη αυτή συνείδηση ,(Χιράμ) , φονεύουν τα ελαττώματα τα πάθη και τα νοητικά βάρη ,παριστάμενα από τους τρεις αχρείους εταίρους . Ο Χιράμ συνεπώς μέσα μας , δηλαδή η συνειδητότητα ανώτερης μορφής που συμβολίζει ,είναι φονευμένος . Λέει ο Τρισ* Ισχ* Διδ* : (τυπικό σελίς 20)

Ο θάνατος του Χιράμ συμβολίζει την υποδούλωση του Πνεύματος .

Ο Τεκτονισμός έχει ως έργον την πνευματικήν και ψυχικήν απελευθέρωσιν.

Στα επεξηγηματικά σχόλια του τυπικού (σελίς 30) αναφέρεται ότι οι επτά διδάσκαλοι επισκεπτόταν τον χώρο εντός του δρυφάκτου ,όπου έπρεπε να φροντίζουν τόσον για τον τάφο όσο και για τα εργαλεία που βρισκόταν μέσα στον χώρο αυτό.Τι άραγε να αντιπροσωπεύουν τα εργαλεία αυτά ; Τα εργαλεία στον τάφο του Χιράμ ,εάν θυμόμαστε από τη μύηση του Γ΄ του βαθμού ήταν ένας γνώμων και ένας διαβήτη .Περιττό δε να επανέλθουμε στην ερμηνεία των εργαλείων αυτών . Όπως είναι γνωστο το σύμπλεγμα του γνώμονα και του διαβήτη ,που όπως λέμε είναι δύο εκ των τριών μεγάλων φώτων του Τεκτονισμού ,δεν είναι παρά μια αναπαράσταση του εξαγράμμου .Το εξαγράμμο είναι το σύμβολο του ενδιαμέσου κοσμικού επιπέδου ,δηλαδή του Μέσου Δώματος .

Ο Ιεροβοάμ συμβολίζει μια κατάσταση συνειδητότητας κατώτερη από αυτή που συμβολίζει ο Χιράμ . Διαβάζουμε στη Βίβλο (Βασιλείων Γ, κεφ. 11) ότι αρχικά ο Ιεροβοάμ ήταν δούλος του Σολομώντα . Αυτό σημαίνει την αδυναμία αυξήσεως της συνειδητότητας λόγω των ατελειών της προσωπικότητας (Σολομών) στην οποία η συνείδηση υποδουλώνεται.Στην συνέχεια έχουμε μια αφύπνιση της συνειδήσης ,και ο Ιεροβοάμ προβιβάζεται σε επιστάτη των έργων. Ο Θεός διαμηνύει στον Ιεροβοάμ ότι θα τον κάνει Βασιλιά του Ισραήλ ,αλλά με εξουσία μόνο πάνω στις δέκα φυλές .Ο Σολομών (δηλαδή η κοινή ανεξέλικτη προσωπικότητα με τα πάθη της τα οποία φονεύουν την συνείδηση) , προσπάθησε να σκοτώσει τον Ιεροβοάμ ο οποίος κατέφυγε στην Αίγυπτο ! Η Αίγυπτος στα παλιά χρόνια ονομαζόταν Κεμπτ (χώρα της μαύρης Γης) . Δηλαδή ο Ιεροβοάμ , η κατάσταση συνειδητότητας που αντιπροσωπεύει , περιέπεσε σε μια κατάσταση φαινομενικής αδρανείας , που συμβολίζει το μαύρο χρώμα (μαύρο κάλυμμα των οφθαλμών),υφιστάμενος τις συνέπειες των πληγμάτων της ατελούς προσωπικότητας και των ελαττωματικών της καταστάσεων . Αργότερα ο Ιεροβοάμ επιστρέφει και γίνεται Βασιλιάς και κύριος των 10 φυλών του Ισραήλ .Ο Ναός τελείωσε σε 13 έτη .Όσα είναι τα 12 ζώδια και ένα επί πλέον ο Ήλιος γύρω από τον οποίο τοποθετούνται . Η αλληγορία του Ήλιου (Χιράμ) είναι γνωστή από τη μύηση του Γ΄ βαθμού . Είναι μια αναπαράσταση των διελεύσεων του Ηλίου από τα διάφορα ζώδια .Κάθε ζώδιο θεωρείται σαν ένας σταθμός στη βραδεία μεταμόρφωση της φύσης κατά τη διάρκεια του έτους . Με άλλα λόγια , η σε στάδια εξελικτική πορεία της προσωπικότητας .Έχουμε τις 12 φάσεις του Αλχημικού μεγάλου έργου, τους 12 άθλους του Ηρακλή ,τις 12 πολύτιμες πέτρες που σχηματίζουν τις βάσεις της Νέας Ιερουσαλήμ κ.λπ .Στη Βίβλο ,ένας άλλος

συμβολισμός του ζωδιακού είναι των 12 φυλών του Ισραήλ . Το ότι ο Ιεροβοάμ έγινε Βασιλιάς μόνο των δέκα φυλών, υποδηλώνει μια συνειδητότητα κατώτερης μορφής από αυτήν που αντιπροσωπεύει ο Χιράμ ,γεγονός από το οποίο προκύπτει και η ανάγκη των 7 Διδ* για να τον υποκαταστήσουν (άλλωστε γυρω από τον τάφο περιφέρονται 7 Διδ*). Υπάρχουν 6 Διδάσκαλοι και ζητείται ο 7^{ος} ο Ιεροβοάμ. Ποίοι είναι οι έξη Διδάσκαλοι ; Πουθενά δεν αναφέρονται σε όλες τις βαθμίδες των μύσεων του Α* Α* Σ* Τ* .Μήπως υπάρχουν μέσα μας ; Ο Γνώμονας στον 4^ο βαθμό είναι αργυρός . Ο άργυρος σε αντίθεση με τον χρυσό που συμβολίζει τον Νού , το Πνεύμα , είναι και ήταν ανέκαθεν το μέταλλο που στη μυητική και αλχημική παράδοση συμβολίζει την ψυχή . Είναι σύμβολο ψυχικής ιδιότητος η οποία αμαυρούται από το ανεξέλικτο της ανθρώπινης φύσεως και είναι σε λανθάνουσα κατάσταση . Όχι όμως σε πλήρη αδράνεια , όπως σαφώς υποδηλώνει το διάφανο πέπλο. Ο γνώμων αφετέρου είναι ένα από τα βασικά σύμβολα του Τεκτονισμού και σημαίνει ο γνωρίζων, ο εποπτεύων, ο έμπειρος .Στην Στοά είναι το σύμβολο του Σεβασμίου, διότι ο Σεβάσμιος είναι ο γνωρίζων διά των φυσικών βεβαίως αισθήσεων, είναι όμως και το σύμβολο της γνώσεως του Μυστικού Διδ* , ως ψυχική όμως αίσθηση . Στον παρόντα βαθμό ο Τρις Ισχ* Διδ* υπενθυμίζει στον Μυστικό Διδ* ότι έχει πλέον διέλθει από του Γνώμονος εις τον Διαβήτη , ο οποίος είναι σύμβολο του πνεύματος και κατ' επέκταση του αοράτου Κόσμου . Κατά συνέπεια χρησιμοποιούμε τον γνώμονα και στο πεδίο του αοράτου σαν μέσο με το οποίον θα ελέγχουμε και θα αποφεύγουμε την πλάνη του ενδιάμεσου διαμορφωτικού πεδίου του υλικού κόσμου ή Μέσου Δώματος , το οποίο μας παραπλανά λόγω της αναστροφής των πάντων ,η οποία επικρατεί στο επίπεδο αυτό των εκμαγείων της Φυσικής Δημιουργίας . Λέει ο Τρις * Ισχυρός Διδ* :

« Ως το Φώς ,το οποίον δεν βλέπετε ειμή ατελώς ,ούτω και η Αλήθεια είναι το Φως ,το οποίον είναι προσιτό εις πάντα άνθρωπο , εφ' οσον θέλει να ανοίξει τους ψυχικούς και πνευματικούς οφθαλμούς και να παρατηρήσει » (σελίς 21) .

Ο μούμενος φέρει αναμένο πυρσό στο αριστερό χέρι . Το πυρ συμβολίζει τις νοητικές μας δυνάμεις . Ο μούμενος θα προχωρήσει χρησιμοποιώντας τον Νού, η λειτουργία του οποίου είναι ακόμη ατελής ,όπως υποδηλώνει το αριστερό χέρι .Ο Μούμενος ,μετά την αφαίρεση του πέπλου στέφεται με δάφνη και Ελιά . Η Ελιά είναι το σύμβολο της Θεάς της Σοφίας .Η Δάφνη είναι το σύμβολο του Θεού του φωτός ,της Ισχύος . Ο μούμενος κατά συνέπεια στεφανώνεται με την υπέρτατη διανοήση και υπέρτατη δύναμη .

Ας σταθούμε όμως λίγο πιά προσεκτικά σε κάποιες δυνατότητες της ανθρώπινης φύσης . Ο άνθρωπος εκτός από την υλική και φυσική του μορφή , στην εξωτερική του έκφραση εκδηλώνει δύο ιδιότητες . Την ιδιότητα του συναίσθηματος και την ιδιότητα της κρίσης . Το συναίσθημα και η κρίση είναι ψυχικά και διανοητικά όργανα , που χρησιμοποιεί ο σε εγρήγορση ευρισκόμενος άνθρωπος για να εξερευνήσει και να γνωρίσει τις σφαίρες του κόσμου. Αυτό φαίνεται από την κατάσταση που εκδηλώνει ένα ον κατά την διάρκεια του ύπνου. Τη στιγμή αυτή ούτε η κρίση ούτε το συναίσθημα ενεργούν. Για να δράση μια από τις ιδιότητες αυτές , πρέπει να υποκινηθεί από ένα εξωτερικό γεγονός . Έχουμε , όπως όλοι γνωρίζουμε , το προαίσθημα , που είναι μια ανώτερη μορφή του συναίσθηματος , και την πρόγνωση , που είναι μια ανώτερη μορφή της κρίσης . Το προαίσθημα είναι μια αίσθηση που μας δίδει την δυνατότητα να αντιληφθούμε ένα προσεχές γεγονός , για το οποίο η κρίση δεν συμβάλλει καθόλου . Η πρόγνωση είναι η από πριν γνώση ενός γεγονότος . Οι δύο αυτές ιδιότητες εκδηλώνονται συνήθως , όταν είμαστε σε εγρήγορση . Ο άνθρωπος όμως φαίνεται ότι μπορεί να αναπτύξει και ορισμένες αισθήσεις , αντίστοιχες με τις φυσικές αλλά σε ένα ανώτερο επίπεδο συνειδητότητας . Ακούσαμε ανθρώπους να διηγούνται ότι έβλεπαν σκηνές , τις οποίες και περιέγραφαν (διόραση) , και που άλλοι άνθρωποι δεν μπορούσαν να διακρίνουν . Υπάρχουν άλλοι που διατείνονται , ότι ακούνε ήχους και αρμονίες (υπερακοή), που οι γύρω τους δεν ακούνε . Άλλοι πάλι αισθάνθηκαν αγγίγματα , με διαπιστωμένα τα ορατά ίχνη τους , που όμως , δεν οφείλονταν σε κανένα άτομο του περιβάλλοντος των (υπεραίσθηση) . Τι συμβαίνει λοιπόν και σε ποιιά κατάσταση βρίσκονται οι άνθρωποι αυτοί , που εκδηλώνουν τα χαρίσματα αυτά , ενώ είναι σε εγρήγορση ; Ένα άτομο σε κατάλληλη στιγμή προδιάθεσης εκδηλώνει , και πάντοτε απορεί για αυτό, μία από τις κυριότερες ιδιότητες που αναφέρθηκαν , και που εκδηλώνονται κατά διαλείμματα και χωρίς καμιά προσπάθεια του ανθρώπου ή συμβολή της δικής του θελήσεως . Το ίδιο άτομο, αν εκούσια ή με την παρότρυνση άλλων, δοκίμαζε να πετύχει το ίδιο πράγμα για άλλη μια φορά , θα του ήταν αδύνατο να εκδήλωσε την δύναμη που πριν του είχε προκαλέσει τόση έκπληξη . Με όμοιο τρόπο κάθε έμπνευση είναι μια αιφνίδια γένεση μιας ιδέας στη Συνείδηση μας χωρίς την παρεμβολή της βουλήσεως . Ο άνθρωπος όμως έχει την ιδιότητα να αναπαραγάγει και να εκδηλώνει στο φυσικό επίπεδο κάθε αρετή που είναι σύμφυτη με το είδος του . Τι πρέπει να συμπεράνουμε ; Για ποιά λόγο ο άνθρωπος είναι ανίκανος να εκδηλώνει όταν θέλει την δύναμη του προ-

αισθήματος ,ενώ κάθε στιγμή εκδηλώνει την δύναμη του συναισθήματος ; Για ποιό λόγο ο άνθρωπος είναι ανίκανος να θέσει σε ενέργεια μόνος του την δύναμη της διόρασης , ενώ εκδηλώνει συνεχώς την δύναμη της όρασης ; Γιατί δεν μπορεί να έχει πάντοτε εμπνεύσεις ; Να οι ερωτήσεις που πρέπει να θέσουμε στον εαυτό μας και που μια και μόνη απάντηση ικανοποιεί .Ο άνθρωπος στερήθηκε μέρος από τις φυσικές του δυνατότητες και ιδιότητες . Αυτό είναι βέβαιο.Στερηθήκαμε συνολικά πολλές δυνατότητες ,όχι μόνο υπερφυσικής φύσεως αλλά ακόμη και φυσικής και σωματικής . Πρόχειρα αναφέρουμε μερικές από αυτές .Από την ανακάλυψη της τυπογραφίας και του βιβλίου ,στερηθήκαμε σημαντικό μέρος της μνήμης μας .Από την εφεύρεση των μέσων συγκοινωνίας και των σχετικών μηχανημάτων, δεν έχουμε αντοχή στις κινήσεις και στη μετακίνηση . Τέλος , ο συναισθηματισμός μας και η έννοια που έχουμε για την τέχνη εκφυλίζονται βαθμιαία , από την στιγμή που ο τεχνίτης έκλεισε σε το εργαστήριο του ,για να δώσει τόπο στα μεγάλα καταστήματα , που κατασκευάζουν μαζικά χιλιάδες αντικείμενα της καθημερινής χρήσης του ανθρώπου. Είπαμε πριν, ότι χάσαμε ουσιαστικό μέρος της μνήμης μας με την εφεύρεση της τυπογραφίας και του βιβλίου . Πράγματι υπάρχει κανείς σήμερα που να μπορεί να συγκρατήσει στη μνήμη του ολόκληρα συγγράμματα επιστήμης και φιλοσοφίας ; Όμως μεταξύ των προγόνων μας ,οι εγγράμματοι είχαν την ιδιότητα αυτή. Οι δραστηριότητες που προαναφέραμε και που ο άνθρωπος σήμερα έχει αποστερηθεί ,είναι λάθος να χαρακτηρίζονται ως υπερφυσικές ,γιατί αρχικά ήταν πραγματικά φυσικές και σύμφυτες με το είδος του. Αφότου ο άνθρωπος παρέκκλινε από τους πρωταρχικούς του σκοπούς ,έχασε αμέσως μια ουσιαστική έννοια της ζωής του, την διάκριση μεταξύ του καλού και του κακού .Το επακόλουθο της απώλειας αυτής ήταν η απώλεια της έννοιας της δικαιοσύνης .Οπλισμένος ο άνθρωπος με τις δυνάμεις που αναφέραμε και στερημένος από την έννοια της δικαιοσύνης ,γινόταν ένα επικίνδυνο και καταστρεπτικό ον στην δημιουργία .Η πτώση που αναφέρεται στο βιβλίο της Γένεσης και η αποπομπή του από τον Παράδεισο είναι σύμβολα , τα οποία εκφράζουν την τιμωρό αυτή ενέργεια ,που απόστέρησε τον άνθρωπο από τις αρχικές του ιδιότητες και δυνατότητες . Έτσι ο άνθρωπος , αφού έγινε ακίνδυνος ,δρα και εργάζεται για να επανακτήσει πρώτα από όλα την διάκριση του καλού και του κακού και μέσω αυτής όλες τις φυσικές του δυνατότητες , που θα τον κάνουν πραγματικό κυρίαρχο της δημιουργίας , όπως ο Διδάσκαλος Χιράμ .

Άλλες παραδόσεις διακηρύσσουν ,ότι ο άνθρωπος καταλήφθηκε από το πνεύμα της αταξίας και της αντιξοότητας και απογυμνώθηκε από το ένδοξο του σώμα , που είναι ένα τρομερό και πανίσχυρο όπλο . Στον Τεκτονισμό μιλούμε για τον απολεσθέντα Λόγο .

Αν οι διάφορες παραδόσεις διαφωνούν γύρω από τα αίτια, που προκάλεσαν την απογύμνωση και υποδούλωση του ανθρώπου , ωστόσο συμφωνούν στα αποτελέσματα της έναντιότητας αυτής . Όποτε προβάλλει η ερώτηση ; Θα επανακτήσει ποτέ ο άνθρωπος όλες του τις δυνάμεις ; Φαίνεται πώς Ναι . Αυτός ήταν άλλωστε και ο λόγος της δράσεως ανά τους αιώνες των Μυστηρίων και μυσταγωγικών σκηνωμάτων .Αυτή είναι σε τελική ανάλυση η έννοια της αναζητήσεως του απολεσθέντος Λόγου .

Στο περίζωμα του 4^{ου} βαθμού εντός του τριγωνικού επικαλύμματος ,συμβόλου του Πνεύματος ,υπάρχει ένας οφθαλμός !

Στο ύψος του αργυρού γνώμονα ,στο εσωτερικό του εγκεφάλου , υπάρχουν δύο όργανα περίπου επάλληλα .Στην Ιατρική ονομάζονται υπόφυση και επίφυση ή κωνάριο . Στη θέση της επιφύσεως - υποφύσεως , στο ύψος περίπου της βάσεως της μύτης , όλες οι

μυητικές παραδόσεις τοποθετούν τη σωματική έδρα του λεγομένου « τρίτου οφθαλμού ».

Δεν είναι βέβαια η ώρα ούτε και ενδείκνυται να επιχειρήσουμε μια τέτοια ανάλυση .

Οι προαναφερθείσες ιδιότητες , καθώς και άλλες , είναι συνυφασμένες με την ανάπτυξη ορισμένων κέντρων ενεργείας ή συνειδητότητας , με τα οποία ο Δημιουργός προίκισε τον άνθρωπο ,τα δε κύρια κέντρα σύμφωνα με την παράδοση είναι επτά (7) τον αριθμό. Το έβδομο κέντρο βρίσκεται στην επίφυση και η συνειδητότητα και οι δυνάμεις που αρχίζει να προικίζει τον άνθρωπο συμβολίζεται με τον Ιεροβοάμ ,δηλαδή ένα εσωτερικό – κρυμμένο ή Μυστικό αν θέλετε Διδάσκαλο μέσα μας .

Σε πολλά σημεία της Παλαιάς Διαθήκης ,για έναν που έχει μελετήσει την Καμπαλά μπορεί να δει τον συμβολισμό .Η Καμπαλά μας δίνει μια μυστικιστική και αλληγορική ερμηνεία της Παλαιάς Διαθήκης .« Η Σοφία οικοδόμησε τόν οίκον της ,(δηλ. το ανθρώπινο σώμα) καί έστησε τούς επτά στύλους της » (Παροιμιαί 9, 1). Έτσι και ο Διδ* τέκτων είναι 7 ετών. Ο ιερός αριθμός επτά .Ο Μωϋσής είχε συναντήσει διερχόμενος την έρημο κοντά στο φρέαρ, (το νερό συμβολίζει τον ψυχικό κόσμο), τις 7 κόρες του Βασιλιά της Ερήμου (δηλαδή του ΕΓΩ), τις οποίες οι ληστές (οι τρεις αχρείοι εταίροι) ταλαιπωρούσαν .

Ο Μωϋσής (Μα-α-Σα στην αρχαία Αιγυπτιακή γλώσσα σημαίνει ο Θεός της Αληθείας) πηγαίνει στον Βασιλέα της ερήμου . Χορεύουν μπροστά του οι επτά θυγατέρες του για να διαλέξει τη σύζυγο του. Και αυτός νυμφίος ,να προχωρήσει μαζί της στο όρος να βρεί τον Θεό του .Διαλέγει την κορυφή της κεφαλής . Το όνομα της Σεπφώρα = Σα-απά-ρα . Ρα είναι ο Θεός Λόγος , απά = ο Πατήρ (Αμπ) , Σα = η Ζωή - επιθυμία έκφρασης στην Αιγυπτιακή γλώσσα . Τη νυμφεύεται και πηγαίνει στο όρος και παίρνει τις δέκα εντολές πάνω σε δύο λίθινες πλάκες ,που είναι οι δύο λοβοί του εγκεφάλου . Το σχήμα του εξωφύλλου ίσως είναι η καλύτερη απάντηση .Δείχνει ότι η επτάφωτος λυχνία είναι το κλειδί για να προσεγγίσει κανείς τις δύο λίθινες πλάκες που έχουν αντίθετη φόρτιση για αυτό και ο πεντάκτινος στη μια πλάκα προεξέχει ενώ στην άλλη είναι σε εσοχή . Η βάτος η φλεγόμενη και μη καιγόμενη είναι η παρεγκεφαλίδα .Αν τολμήσουμε να πάμε ακόμη πιο πέρα ,στην αποκάλυψη του Ιωάννη έχουμε επτά εκκλησίες δηλαδή συνάξεις – συναθροίσεις ενεργείας . Η 7^η εκκλησία είναι η Λαοδίκεια . Δείτε την αντιστοιχία ! Ήταν πόλη γνωστή για τη θεραπευτική πούδρα , ένα εξαιρετικό φάρμακο για ευαίσθητα και ασθενικά μάτια . Στο κεφ. 3:18 της Αποκάλυψης , αναφέρεται σαν κολλύριο .Ένα άλλο κέντρο, με την ονομασία εκκλησία της Περγάμου , είναι το ηλιακό πλέγμα , κέντρο που ελέγχει την ζωτική διαδικασία του σώματος . Στην Πέργαμο εορτάζετο η διαδικασία αυτή στο Ναό του Ασκληπιού . Το κέντρο αυτό ήταν γνωστό στους λεγόμενους ομφαλοσκόπους μοναχούς ή ησυχαστές ,οι οποίοι συγκεντρώνονταν στο σημείο αυτό, με στόχο τη μεταφορά της συνειδητότητος τους στους λεγόμενους ψυχικούς κόσμους , το σύμβολο των οποίων είναι ο πεντάκτινος (το αίτιο τοςούτων θαυμασίων κόσμων - τυπικό Εταίρου) . Η κατά το 1368 συνελθούσα στην Κωνσταντινούπολη Σύνοδος , αναθεμάτισε τους αντιπάλους των ομφαλοσκόπων μοναχών (όπως τον μοναχό Βαρλαάμ) και τους ανακήρυξε ορθοδόξους .Η εκκλησία της Έφεσου συμβολίζει τον κόκκυγα ή ιερό οστό . Πόλις όπου εορταζόταν η Θεότης Ντιάνα, (Άρτεμις-Πράξεις Αποστ. 19: 24-35) ,που την παρίστανε μια γυναίκα ντυμένη με τον Ήλιο και την Σελήνη (σύμβολα του Ιερού πυρός) κάτω από τα πόδια της . Μεταξύ των κέντρων αυτών συνείδησης ,τα οποία είναι δυνάμεις – ιδιότητες του ανθρωπίνου Εγώ (Χιράμ) , και της προσωπικότητας του ανθρώπου μεσολαβεί ένας φραγμός ,ένα δρύφακτο (ζιζόν), το οποίο έχει σαν συνέπεια την περιορισμένη ή και απαγορευμένη πρόσβαση σε αυτά .Θα παραθέσω ένα ακόμη στοιχείο ,από τον 1^ο βαθμό, το οποίο σίγουρα έχει περάσει απαρατήρητο . Στόν βαθμό αυτό η Βίβλος ανοίγεται στό

Βασιλειών Α' (κεφάλαιο Β' , 1-11, η ωδή τής Άννης) . Για ποιό λόγο άραγε ανοίγεται στό σημείο αυτό ; Η Άννα ήταν στείρα αλλά μέ την συνδρομή τού Κυρίου αποκτά τέκνο, τόν Σαμουήλ , μετέπειτα προφήτη . Σίγουρα η Διόραση , και όχι μόνο , εμπίπτει μέσα στις προφητικές ιδιότητες . Προσέρχεται στό Ναό όπου αφιερώνει το τέκνο της στήν υπηρεσία τού Κυρίου ,καί θυσιάζει πρός τούτο μόσχο τριών ετών ενώ συνάμα προσφέρει αλεύρι καί οίνο .Καί ξαφνικά ,χωρίς να υπάρχει νοηματική συνέχεια ,στην 5^η παράγραφο του Β' κεφαλαίου αναφέρεται : “ *ό,τι στείρα καί έτεκεν επτά* ” .

Είναι φανερή η αλληγορία . Ο ταύρος ώς γνωστόν είναι σύμβολο τής γονιμότητας και τής σεξουαλικής ορμής , αλλά καί σύμβολο τής Γής . Έχουμε συνεπώς μία θυσία τής τριπλής υποστάσεως (παχυλής , θυμικής και νοητικής - μαθητής τριών ετών) και μία μετουσίωση τής δημιουργικής δυνάμεως τού ανθρώπου (τού Ιερού πυρός) πρός ενεργοποίηση τών 7 κέντρων – Ιερών σφαιρών (διδάσκαλος 7 ετών) . Τα σχόλια περιιττεύουν ! Για την αφύπνιση αυτών των κέντρων,τα οποία λόγω της εσωτερικής των λειτουργίας χαρακτηρίζονται σαν ψυχονοητικά συνειδησιακά κέντρα ,περιγράφονται και συνιστώνται από τις διάφορες μνητικές σχολές διάφορες τεχνικές ,αλλά σαν απαραίτητη προϋπόθεση είναι ο εξαγνισμός και η κάθαρση . Αυτός δε είναι και ο λόγος πού σε κάθε βαθμό εκεί επικεντρώνουμε όλο μας το ενδιαφέρον . Βέβαια τον Τεκτονισμό δεν τον αφορούν ούτε και διδάσκει τέτοιες πρακτικές ,διότι δεν είναι αυτός ο ρόλος που καλείται να επιτελέσει στην κοινωνία .Απλώς τις παρουσιάζει συμβολικά .Η **Κλείς** συμβολίζει επίσης την πνευματική δύναμη μέσω της οποίας εισέρχεται κανείς εις την κατανόηση των μυστηρίων του τεκτονισμού . Είναι από ελεφαντοστό ,η λευκότητα του οποίου συμβολίζει την αγνότητα και καθαρότητα του Πνεύματος .Επί πλέον η αντοχή του (είναι σχεδόν άθραυστο) ταυτίζεται με την έννοια της ισχύος . Καλείται επίσης και **Κλείς** του Δαβίδ , και λέγεται ότι βρέθηκε στο φέρετρο του Αδωνιράμ . Διαβάζουμε στην Αποκάλυψη – κεφαλ. 3,7 :
« *Και τω Αγγέλω της εν Φιλαδέλφεια εκκλησίας γράψον· τάδε λέγει , ο άγιος ,ο αληθινός , ο έχων την κλείν του Δαβίδ ,ο ανοίγων και ουδείς κλείσει ,και κλείων και ουδείς ανοίξει* »
Στην εικόνα του εξωφύλλου παρατηρούμε 6 δάκρυα . Το 6^ο κέντρο είναι η εκκλησία της Φιλαδέλφειας . Προκειται για την υπόφυση , που είναι ένα σπηλαιώδες νευρικό γάγγλιο . Η Φιλαδέλφεια ήταν πόλη που καταστράφηκε από σεισμό ,και ο συμβολισμός τονίζει το γεγονός , του ότι ,η εκδήλωση του Ιερού Πυρός είναι ιδιαίτερα βίαια στο έκτο κέντρο .

Κατά την 1^η περιοδεία της μνήσεως του 1^{ου} βαθμού ,η οποία κατά το τυπικό συμβολίζει την ανθρώπινη ζωή , ο Τεκτονισμός ορίζει το Καθήκον εις την απόλυτον αυτού έννοια .
Εις τον Τεκτονισμό ,συνοψίζομε ως εξής το καθήκον του ανθρώπου (τυπικό μαθητού) :

*« Σέβας προς τον Θεό, Αγάπη προς την Πατρίδα και τον Πλησίον
και τρυφερά αφοσίωσις εις την οικογένεια »*

Έχουμε όμως εδώ μία ,ενδεχομένως σκόπιμη ,παράλειψη της αναφοράς του καθήκοντος προς τον Εαυτό μας ! Διότι κατά την γνώμη μου παρά όλες τις καλές μας προθέσεις , αν δεν αφυπνισθούν μέσα μας και άλλες ψυχικές ιδιότητες που να μας καθοδηγούν με τρόπο ασφαλή προς το καθήκον , θα ακούμε την φαινομενικά περίεργη απάντηση που μας δίδει το τυπικό του 4^{ου} βαθμού μετά το πέρας των περιοδειών ,κατά την καθιέρωση :

*« Αδελφέ μου ... μη λησμονείτε ότι δυσχερεστέρα της
εκπληρώσεως του Καθήκοντος είναι η Γνώσις αυτού »*

(Τυπικό 4^{ου} βαθμού , σελίς 24)

Το ύψιστο λοιπόν καθήκον προς τον εαυτό μας ,κάτι για το οποίο δεν λάβαμε απάντηση στον βαθμό του μαθητού ,αποκαλύπτεται στην Μύηση του Μυστικού διδασκάλου :

- *Πάσα γνώμη του ανθρώπου, δυστυχώς είναι μόνο σχετική και ο Τεκτ* ουδεμίαν δέχεται ως οριστικήν. Επιβάλλει το καθήκον της αναζητήσεως της Αλήθειας , άνευ εξαιρέσεως , άνευ συμβιβασμού Να έχητε μίαν μόνην επιδίωξιν, την αναζήτησιν της Αλήθειας. –*

Ιόλαος

